

601. Az Úr Isten az én reménységem

Vad Péter Zsigmond

1. Az Úr Is - ten az én re - mény - sé - gem, E - rős - sé - gem min - den - fé - le ín - ség - ben;

4 Csak tő - le vá - rom i - gaz bol - dog - szá - gom: S meg is ta - lá - lom.

2. Benne élek, haláltól nem félek: Jót reménylek, hogy tőle el nem térek;
El nem enyészem a sírban egészen: Mennyben lesz részem.

3. Semmi engem tőle el nem választ, Jól tudván azt, hogy sok jóval eláraszt;
Erősít engem erőtlenségemben És szükségemben.

4. Azért egész életem fogytáig Csodálom itt szent kezének munkáit,
S intem lelkemet: áldjad Istenedet, Üdvözítődet.

5. Oltalmazd, Uram, Egyházadat, Szent nyájadat, mely vallja szent Fiadat,
Ki bűneinkért ártatlan báránként Szenvedett sok kint.

6. Hogy e földön szent gyülekezeted Dicséretet zengvén, áldja nevedet,
Míg szemtől szemben magasztalunk mennyben Mind egyetemben.